

РЕШЕНИЕ

№ 5318

гр. София, 30.07.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 33 състав,
в публично заседание на 24.07.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Катя Аспарухова

при участието на секретаря Александра Ковачева и при участието на прокурора Ютеров , като разгледа дело номер **6502** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по ИСКОВА МОЛБА на [фирма] с управител К. А. И. от [населено място] срещу АГЕНЦИЯ ЗА ПРИВАТИЗАЦИЯ, за осъждането на ответника за сумата от 235 413,47лв., представляваща левовата равностойност на продажната цена на имота от 120 365 евро, посочена в н.акт №122 т.14 дело №2870 от 03.12.2010г., ведно със законната лихва от предявяването на иска, както и мораторна лихва от 03.12.2010г. до 30.09.2012г. в размер на 20 119,73лв., както и сумата от 5949,84лв. дължими по изпълнително дело на ЧСИ№20107800400005, от които 3079лв. главница по делото и законна лихва върху тази сума в размер на 1839,87лв. от 11.01.2007г. до 30.09.2012г., както и сумата от 1320,51лв. разноски по делот, ведно със законната лихва от предявяването на иска, както и 3500лв. деловодни разноски в производството по гр.дело 41/2007г. на ОС-Ловеч, както и неимуществени вреди от 10 000лв. ведно със законната лихва, считано от 03.10.2006г. до окончателното изплащане, които суми се претендират следствие на това, че след като ищецът е придобил от ответника /въз основа на договор за приватизационна продажба/ обособена част от [фирма] на 05.11.1998г.- с решение №18 от 29.02.2004г. постановено по гр.дело №386/2003г. на ОС-Габрово същият е прогласен за нищожен. Сочи се, че решението е влязло в сила на 03.10.2003г., поради което се иска осъждането на ответника за посочените суми. Излага се съображението, че след като ищецът е влязъл във владение е подобрил състоянието на имота, както и впоследствие заинтересованата страна - [фирма] вече го е продала на трето лице с н.акт №122 т.14 2870 от 03.12.2010г.. Вредите първоначално се претендират от сключването на

нищожната сделка, като по указания на съда – с допълнение към искова молба от 19.10.2011г. е пояснено, че нищожният акт във връзка с който се претендират вредите е решение №35-249 от 20.01.1997г. на АП за откриване на процедурата за приватизация, както и като цяло се твърди, че са незаконосъобразни всички действия на АП във връзка с процедурата.

В съдебно заседание исквата молба се поддържа от адв.Д..

Ответникът в писмен отговор на л.15 е изразил становище, че исковите претенции са неоснователни. Сочил се, че с решение №35-249 от 20.01.1997г. от АПСК е открита процедурата за приватизация на търговски обект 2бр.помещения на [улица] в [населено място], на които ищецът е бил наемател. С последващо свое решение №35-265 –АПСК отменя решение №35-249, което решение №35-265 е отменено от ВАС с решение №170 от 05.08.1997г. по адм.дело №216/1997г. 5чл.с-в, и преписката е върната за продължаване на приватизацията, която е завършила със сключването на приватизационния договор. Не се спори, че с решение №18 от 29.02.2004г., постановено по гр.дело №386/2003г. на ОС-Габрово, същият е прогласен за нищожен, което решение е оставено в сила с решение №786 от 03.10.2006г. на ВКС. Изразява се позицията, че не е налице фактическият състав за присъждането на вредите.

По делото по искане на ответника е била конституирана като заинтересована страна [фирма], която изразява становище, че искът е недопустим вкл. и като погасен по давност –л.39 Във връзка с последното се твърди, че исквата претенция е искане за заплащане на вреди следствие от нищожната сделка и същата е погасен от давностен срок от 5 години считано от влизането в сила на решението на ОС-Габрово – 03.10.2006г..

Становището на СГП е да се уважи исквата претенция като основателна, ведно с последиците от това.

Административен съд София-град, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146 от АПК събраните и приети по делото доказателства и законосъобразността на оспорвания административен акт като цяло, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Спор по фактите няма- а именно, че приватизационната процедура е завършила със сключването на договор от 05.11.1998г.- между ищеца и АП, който с решение №18 от 29.02.2004г. постановено по гр.дело №386/2003г. на ОС-Габрово е прогласен за нищожен, влязло в сила на 03.10.2003г., както и че на 03.12.2010г. с н.акт №122 т.14 2870 –заинтересованата страна /ЗС/ [фирма] е продало 2бр.помещения /предмет на приватизационната сделка/ на трето лице.

Ищецът твърди, че е претърпял вреди, тъй като е подобрил състоянието на обектите и търси стойността им заложена в н.акт за продажба №122, както и разноси по гр.дело пред ОС-Габрово и през ЧСИ вкл. неимуществени вреди.

Съдът намира, че следва да се заличи ЗС, тъй като в производството по ЗОДОВ има само две страни- ищецът и ответникът, от чиито действия представляващи незаконосъобразен индивидуален акт, административно действие или бездействие ответникът е претърпял вреди. Други действия на трето лице- формират нова претенция, предмет на друго дело.

Относно основателността на иска по ЗОДОВ - касае се за смесен фактически състав -включващ административен акт -решение №35-249 от 20.01.1997г. от АПСК за откриване на процедурата за приватизация, както и решението за обявяване на конкретно лице за купувач, след които решения –настъпва гражданско-правния

елемент- по волята на две страни се сключва приватизационния договор. Вредите са настъпили от обявяването му за нищожен, както и от това, че ЗС е продала обекта, върху който има подобрения и е спечелила от това. Изложеното разкрива, че ищецът може да търси сумата, която е платил като платено без правно основание въз основа на обявения за нищожен договор, а за вложените подобрения –претенцията му следва да се отправи към ЗС. Следователно- и при двете хипотези се касае за претенции въз основа не на административен акт, който да е отменен, действие или бездействие на административен орган, което да е незаконосъобразно. Дори решение №35-249 да е нищожно – вредите не са следствие от него, а от настъпилите впоследствие факт-прогласения за нищожен договор за приватизация. Ако ищецът е платил цена –има право да си я потърси, но това ще се прецени в друго производство, както и дали исковите претенции са погасени по давност. Наличието на един или няколко елемента от ФС – представляващи административни актове – не води до извода, че вредите като цяло са причинени от същите. Смесеният и сложен ФС –задължава състава да провери съставомерността на всяка една вредна последица- а именно дали е пряка и непосредствена от конкретен ИАА, административно действие или бездействие. Ищецът не би търпял вкл.неимуществени вреди –ако не беше прогласен за нищожен договора, тъй като щеше да стопанисва обекта и нямаше ЗС да го продаде отново. Всичко изложено –вкл. доводите на ЗС за давност –показват, че се касае за типична гражданско-правна претенция, а не за административен деликт.

Трябва да се маркира- че дори претендираните вреди да бяха следствие от нищожното решение №35-249, то една част от същите са дефинирани като за разноси по гр. и изп.дело т.е. същите са следствие от изхода по спора по посочените дела и не могат да се приемат за пряка последица от акта.

На последно място –ще се маркира, че макар в решение №18 на ОС-Габрово –да е посочено, че отмяната на решение № 35-265 от 17.03.1997г., с което е отменено решение №35-249 от 20.01.1997г. и разпореждането да се върне преписката на ответника за продължаване на приватизационната процедура с решение №170 на ВАС- не означава, че решение №35-249 не е нищожно – не са съвсем правилни. Ако това решение е нищожно, каквито изводи- е формирал ОС-Габрово –доколкото е формирал извода, че цялата приватизационна процедура е била недопустима да се провежда от АП- то тогава не би следвало ВАС да върне преписката с указания за продължаването ѝ. При връщането на преписката се формират мотиви, които са задължителни, както и без значение какви доводи се правят от страна- по административни дела на първо място - съдът на основание служебното начало проверява компетентността. Без оглед на изложеното – сам ищецът е имал възможността да прецени дали да сключи или не приватизационния договор т.е. волеизявлението му е резултат и на негова преценка и действия без оглед на извършените до момента административни действия.

Следователно –искът е неоснователен и следва да се отхвърли, като се заличи ЗС. Следва да се осъди ищецът да заплати на ответника 150лв.юрисконсултско възнаграждение.

Водим съдът на основание чл.172, ал.2 пр.посл. АПК вр. с чл.203 АПК –
РЕШИ:

1. ЗАЛИЧАВА КАТО ЗАИНТЕРЕСОВАНА СТРАНА ПО ДЕЛОТО [фирма] с адрес на управление [населено място], [улица].

2.ОТХВЪРЛЯ като неоснователна ИСКОВАТА МОЛБА на [фирма] с управител К. А. И. от [населено място]

срещу АГЕНЦИЯ ЗА ПРИВАТИЗАЦИЯ, за осъждането на ответника за сумата от 235 413,47лв., представляваща левовата равностойност на продажната цена на имота от 120 365 евро, посочена в н.акт №122 т.14 дело №2870 от 03.12.2010г., ведно със законната лихва от предявяването на иска, както и мораторна лихва от 03.12.2010г. до 30.09.2012г. в размер на 20 119,73лв., както и сумата от 5949,84лв. дължими по изпълнително дело на ЧСИ№20107800400005, от които 3079лв. главница по делото и законна лихва върху тази сума в размер на 1839,87лв. от 11.01.2007г. до 30.09.2012г., както и сумата от 1320,51лв. разноски по делот, ведно със законната лихва от предявяването на иска, както и 3500лв. деловодни разноски в производството по гр.дело 41/2007г. на ОС-Ловеч, както и неимуществени вреди от 10 000лв. ведно със законната лихва, считано от 03.10.2006г. до окончателното изплащане, които суми се претендират следствие на нищожното решение №35-249 от 20.01.1997г. на АПСК, с което е открита процедурата за приватизация и обявения за нищожен договор за приватизационна продажба от 05.11.1998г. на обособена част от [фирма] -2бр. помещения в [населено място].

ОСЪЖДА ищеца да заплати на ответника 150лв. юрисконсултско възнаграждение.

Решението в част 1 има характер на определение и може да се обжалва от заличената страна с частна жалба в 7-дневен срок от съобщаването, като в останалата част може да се обжалва с касационна жалба от ищеца пред ВАС чрез АССГ или да се протестира.

Преписи.

Съдия: